

Maria MANGE született RAJETZKY Mária**1935–2011**

RAJETZKY Mária 1935. augusztus 9-én született Kaposváron. Ott nőtt fel két leánytestvérével, Ágnessel és Zsuzsával együtt. Már a középiskolában is kitűnt tanulmányi eredményeivel, természettudományos érdeklődésével, korcsolyázó és tornász tehetségével. Egyetemi tanulmányait az Eötvös Loránd Tudományegyetemen folytatta, ahol olyan legendás professzoroktól tanult, mint Vadász Elemér, Szádeczky-Kardoss Elemér, Sztrókay Kálmán Imre, Ballenegger Róbert, Bogsch László és Egyed László. Ott szerzett geológus diplomát, majd 1975-ben doktori címet. Szakdolgozatát és doktori disszertációját egyaránt a mikromineralógia tárgykörében írta, utóbbiban az alföldi pliocén végi – pleisztocén üledékciklusok üledékföldtani és paleohidrográfiai értékelését végezte el. Pályáját a Földtani Kutató és Fúró Vállalatnál kezdte. Majd a Magyar Állami Földtani Intézetben folytatta, ahol számos hazai mélyfúrás fiatal, harmad- és negyedidőszaki üledékes képződményeit vizsgálta. Egyetemi tanulmányai és a Magyar Állami Földtani Intézetben végzett munkája alapozták meg későbbi hazai és külföldi szakmai sikereit. Mária 1956-ban ment férjhez Gedeon István gyógyszervegyészhez, egy fiuk született, Ákos, aki 2002-ben hunyt el. Házassága 1973-ban válással végződött. Mária második férje a svájci–brit kettős állampolgárságú Emile Mange volt, aki a II. világháborúban vadászpilótaként elnyerte a DFC (Distinguished Flying Cross) kitüntetést. Eleinte South Kensingtonban éltek, majd Bernben. Mária szaktudása és tehetsége révén 1976 és 1980 között az Imperial College London tagjaként dolgozott, ahol kiemelkedő tudományos kutatókkal kötött ismeretséget, barátságot, köztük Janet Watson-nal a Royal Society tagjával és a Geological Society of London első női elnökével. Graham Evans szedimentológus irányítása alatt a dél-törökországi tengerpartot alkotó negyedidőszaki üledékek ásvány-kőzettani vizsgálati eredményeiről írt disszertációjával elnyerte a D.I.C. címet (Diploma of membership of the Imperial College).



London után 1980 és 1988 között Bernben dolgozott főként Albert Matter-rel. Ebben az időszakban úttörő munkát végzett az Ebro-medencében, valamint az alpi molassz és flis területeken. Kutatásai során felismerte ezekben az üledékekben a magas nyomáson keletkező glaukofán és lawsonit ásványokat. Bernben kifejlesztett egy új vizsgálati módszert is. Ez a HRHMA (High-resolution Heavy Mineral Analysis) azaz a nagy felbontású nehézásvány vizsgálat, amely a nehézásványok diagnosztikus jegyeinek (ásványváltozatok, ásványfelszín, geokémiai jellemzők stb.) aprólékos megfigyelésén és vizsgálatán alapszik. A módszer kitűnően alkalmazható a sztratigráfiai korrelációban, az üledékek eredetének, illetve lehordási területeinek meghatározásában, a tektonikai események felismerésében, és a betemetődés utáni diagenetikus folyamatok vizsgálatában is. Mária a HRHMA módszert sok kollégájának és PhD hallgatójának megtanította. Emellett Bernben egy nehézásvány-határozó kézikönyv készítésén is dolgozott Heinz Maurer-rel. Ez a színes fotókkal illusztrált, nagyon szép kivitelű, kitűnő könyv német és angol nyelven is megjelent “Schwermineralen in Farben” illetve „Heavy Minerals in Colour” címmel a stuttgarti Enke és a londoni Chapman & Hall kiadónál.

Mária, férje, Emil Mange halála után, 1988-tól az Oxfordi Egyetemen folytatta munkáját. Ott az északi-tengeri triász és kréta üledékes kőzetek vizsgálatával foglalkozott, melynek nyomán hamarosan a Földtudományi Tanszék igen nagyra becsült tagja lett. Főként Lidia Lonergan-nel, Philip Allen-nel és John Dewey-val dolgozott együtt. Mindig önzetlenül segítette a diákoknak és a munkatársainak a kutatásban. Ebben az időszakban szénhidrogén-kutató társaságoknak is dolgozott tanácsadóként, és igen jó hírnévre tett szert, mint a világ vezető nehézásvány szakértője. Később David Wright-tal dolgozott együtt tudományos kutatási témákon és folytatta tanácsadói tevékenységét. Úttörő munkát végzett Nyugat- és Dél-Írország kora-paleozoos rétegeinek nehézásvány vizsgálatával.

2001-ben elfogadta a kaliforniai UC Davisi Egyetem (University of California, Davis Campus) geológiai tanszékén nehézásvány vizsgálati eredményeinek elismeréseként neki felajánlott állást, ami lehetővé tette, hogy ettől kezdve csak akadémiai kutatással és tanítással foglalkozzon. Eközben David Wright-tal egy újabb könyv írásába és szerkesztésébe fogott, amely 2007-ben az Elsevier kiadó gondozásában jelent meg “Heavy Minerals in Use” címmel. Ennek a tartalmilag

és formailag is nagyon magas színvonalú, 46 fejezetből álló, közel 1300 oldalas könyvnek a társszerzői között a legnevesebb specialisták szerepelnek, mint például Cavazza, W., Dewey, J. F., Dickinson, W. R., Faupl, P., Garzanti, E., Komar, P., Morton, A.C. és Zuffa, G. G. Ennek a könyvnek a megírása, összeállítása és szerkesztési feladatai hatalmas, sokszor éjszakába nyúló munkát, kiterjedt koordináló tevékenységet igényelt tőle, és jól tükrözi, hogy Mária mindenben tökéletességre törekedett. A könyv összegzi a nehézasványokkal kapcsolatos ismereteket, a nehézasványok kialakulásának és vizsgálatának, valamint a nehézasvány-vizsgálatok felhasználásának vonatkozásait. A könyv felbecsülhetetlen értéket és forrást képvisel a nehézasvány vizsgálatokkal és a szedimentológiával foglalkozóknak. Egyaránt szól tudományos kutatóknak és gyakorlati szakembereknek. Hasznos információkat tartalmaz egyes geológiai, geokémiai, kőzettani, szénhidrogén-kutatási, régészeti, és bizonyos mérnöki munkákhoz. Mária hatalmas munkabírást jelzi, hogy még halála előtt, betegen is dolgozott. David Wright-tal a "Schwermineralen in Farben" könyv újabb, átdolgozott kiadását akarták befejezni.

Mária óriási tapasztalattal rendelkezett a nehézasvány-vizsgálatok terén, mivel a Föld számos helyéről, különféle földtörténeti korokban lerakódott törmelékes üledékes képződményeket tanulmányozott, többek között Svájcban, Angliából, Írországból, Skóciából, Spanyolországból, Franciaországból, az USA-ból és Ománból, az ordóvíciumi homokkővektől a recens homokokig. Kutatási eredményeit hazai és nemzetközi tudományos folyóiratokban közölte. A Magyar Állami Földtani Intézet Évi Jelentése és a Földtani Közlöny mellett olyan rangos külföldi folyóiratokban, mint a *Geological Journal*, *Sedimentary Geology*, *Geological Magazine*, *Tectonophysics*, *Journal of Petroleum Geology*, *Marine and Petroleum Geology*, *Petroleum Geoscience*, *Journal of Sedimentary Research*, *Journal of the Geological Society of London*, *Schweizerische Mineralogische und Petrographische Mitteilungen*. Könyvein kívül legalább tíz könyvrészlet szerzője, vagy társszerzője volt. Nemzetközi szakmai elismertségét jelzi, hogy 2002-ben a szedimentológusok Dél-Afrikában megrendezésre került nemzetközi IAS konferenciáján a nehézasvány-vizsgálatokról és azok alkalmazásáról „The study of heavy minerals and their application” címmel kurzust is tartott.

Mária széles látókörű, nagyon nagy tudású, és kitűnő mineralógus és petrológus volt, az utóbbi évek-évtizedek nemzetközileg legelismertebb mikromineralógusa, akinek sohasem lehetett olyan ásványt mutatni, amelyet ne tudott volna azonosítani, és akit davis kollégái a kiváló angol mineralógushoz, Stuart Olof Agrell-hez hasonló nagyságnak tartanak.

Fáradhatatlanul, céltudatosan, lelkesen dolgozott, és a sikerek ellenére is szerény, nagyon kedves és segítőkész maradt. Sohasem feledte el, hogy honnan indult, magyarságára büszke volt, és a magyar nyelvet annyi külföldön töltött év után is hibátlanul, idegen akcentus nélkül beszélte. Magyar barátaihoz, ismerőseihez, első munkahelyéhez, a Magyar Állami Földtani Intézethez (MÁFI) való kötődése a külföldön töltött évek ellenére egész élete folyamán megmaradt. Ha itthon járt, akkor gyakran felkereste a régi munkahelyét, barátaival hosszasan beszélgetett, érdekelték a hazai kutatási eredmények és a MÁFI sorsa. 2003-ban az általa kifejlesztett HRHMA módszerről a MÁFI-ban előadást is tartott. Első munkahelyét könyvajándékokkal támogatta, és javaslatára Oxfordból egy ott már feleslegessé vált mikroszondát is kapott az intézet. Az utóbbi években egy MÁFI által vezetett Balaton-felvidéki kutatásba is bekapcsolódott John Dewey-val együtt.

Mária nagyon szerette Kaliforniát is, és a barátait Davisben, ahol életének utolsó és egyben legboldogabb időszakát töltötte szeretettel gondozott virágai és narancsfái között. Ott érte őt váratlanul a súlyos daganatos betegség, amelynek következtében 2011. január 30-án elhunyt. Davis barátainak és kollégáinak a megemlékezése az interneten is elolvasható (<http://digital.davisintprise.com/obits/mange-obituary/>).

Hamvait hazahozták Budapestre. Családtagjai, rokonai, barátai, évfolyamtársai, és egykori kollégái 2011. március 23-án a Fiumei úti Sírkertben vettek tőle búcsút, szakmai pályafutását Brezsnaynszky Károly méltatta. Nemzetközileg kimagasló és elismert tudományos kutatómunkája miatt büszkén, kedves egyénisége miatt pedig nagy szeretettel emlékszünk Máriára.

THAMÓNÉ BOZSÓ Edit

Magyar nyelvű és fontosabb idegen nyelvű munkái

- ALLEN, P. A. & MANGE-RAJETZKY, M. A. 1982: Sediment dispersal and palaeohydraulics of Oligocene rivers in the eastern Ebro Basin. — *Sedimentology* **29**, 705–716.
- ALLEN, P. A. & MANGE-RAJETZKY, M. A. 1992: Devonian-Carboniferous sedimentary evolution of the Clair area, offshore north-western UK: impact of changing provenance. — *Marine and Petroleum Geology* **9**, 29–52.
- ALLEN, P. A., MANGE-RAJETZKY, M., MATTER, A. & HOMEWOOD, P. 1985: Dynamic paleogeography of the open Burdigalian seaway, Swiss Molasse basin. — *Eclogae Geologicae Helvetica* **78**, 351–381.
- CLIFT, P. D., DEWEY, J. F., DRAUT, A. E., CHEW, D. M., MANGE, M. & RYAN, P. D. 2004: Rapid tectonic exhumation, detachment faulting and orogenic collapse in the Caledonides of western Ireland. — *Tectonophysics* **383**, 91–113.
- CLIFT, P. D., DEWEY, J. F., DRAUT, A. E. & MANGE, M. 2003: Discussion of 'Buried oblique-slip faults in the Irish Caledonides' by D. M. Williams. — *Geological Journal* **39**, 99–100.

- DEWEY, J. F. & MANGE, M. 1999: Petrography of Ordovician and Silurian sediments in the western Ireland Caledonides: tracers of a short-lived Ordovician continent arc collision orogeny and the evolution of the Laurentian Appalachian Caledonian margin. — In: MAC-NIOCAILL, C. & RYAN, P. D. (eds): Continental Tectonics. *Geological Society of London Special Publication* **164**, 55–107.
- EVANS, M. J. & MANGE-RAJETZKY, M. A. 1991: The provenance of sediments in the Barrême thrust-top basin, Haute-Provence, France. — In: MORTON, A. C., TODD, S. P. & HAUGHTON, P. D. W. (eds): Developments in Sedimentary Provenance Studies. — *Geological Society of London Special Publication* **57**, 323–342.
- GEDEONNÉ RAJECZKY M. 1959: Balatonöszöd–1. számú vízkutató mélyfúrás rétegsora és anyagvizsgálatai eredményei. — *Kézirat*, Magyar Állami Földtani Intézet.
- GEDEONNÉ RAJECZKY M. 1960: Zselickisfalud–1. számú vízkutató mélyfúrás anyagvizsgálatai eredményei. — *Kézirat*, Magyar Állami Földtani Intézet.
- GEDEONNÉ RAJECZKY M. 1965: Előzetes jelentés az L-34-2-C-b-4 Esztergom jelű lap magyarországi szakaszán végzett 1:10 000 léptékű földtani térképezésről. — *Kézirat*, Magyar Állami Földtani, Bányászati és Geofizikai Adattár.
- GEDEONNÉ RAJECZKY M. 1967: Adatok az Észak-Alföld üledékösszetételének ismeretéhez. — *A Magyar Állami Földtani Intézet Évi Jelentése 1973-ról*, 181–194.
- GEDEONNÉ RAJECZKY M. 1971: A Badacsony-Szigliget közti terület pannon utáni fejlődéstörténete mikromineralógiai vizsgálatok alapján. — *A Magyar Állami Földtani Intézet Évi Jelentése 1969-ről*, 353–371.
- GEDEONNÉ RAJECZKY M. 1973: A Mindszenti és Csongrádi kutatófúrások mikromineralógiai vizsgálata különös tekintettel az anyagszállítás egykori irányaira. — *A Magyar Állami Földtani Intézet Évi Jelentése 1971-ről*, 169–182.
- GEDEONNÉ RAJECZKY, M. 1973: Fosszilis folyóvízi üledékek mikromineralógiai spektrumának értelmezése recens hordalékvizsgálatok alapján. — *Földtani Közlemények* **103**, 285–293.
- GEDEONNÉ RAJECZKY M. 1974: Jelentés az 1974. évben a Síkvidéki Osztály részére készült vizsgálatokról (Szarvas, Hortobágy, Sajólad). — *Kézirat*, Magyar Állami Földtani, Bányászati és Geofizikai Adattár.
- GEDEONNÉ RAJECZKY M. 1976: Adatok az Észak-Alföld üledék összetételének ismeretéhez. — *A Magyar Állami Földtani Intézet Évi Jelentése 1973-ról*, 181–194.
- GEDEONNÉ RAJECZKY M. 1976: Pliocénvégi-negyedkori üledékciklusok mikromineralógiai spektruma a Szarvas–1. sz. fúrásban. — *A Magyar Állami Földtani Intézet Évi Jelentése 1974-ről*, 171–182.
- LIHOU, J. C. & MANGE-RAJETZKY, M. A. 1996: Provenance of the Sardona Flysch, eastern Swiss Alps: example of high-resolution heavy mineral analysis applied to an ultrastable assemblage. — *Sedimentary Geology* **105**, 141–157.
- LONERGAN, L. & MANGE-RAJETZKY, M. A. 1994: Evidence for the Internal Zone unroofing from foreland basin sediments, Betic Cordillera, SE Spain. — *Journal of the Geological Society of London* **151**, 515–529.
- VAN LOON, A. J. (TOM) & MANGE, M. A. 2007: 'In situ' Dissolution of Heavy Minerals Through Extreme Weathering, and the Application of the Surviving Assemblages and their Dissolution Characteristics to Correlation of Dutch and German Silver Sands. — In: MANGE, M. A. & WRIGHT, D. T. (eds), Heavy Minerals In Use. *Developments in Sedimentology* **58**, 189–213.
- MANGE, M. A. & BEZECZKY, T. 2006: Petrography and provenance of Laecanium amphorae from Istria, northern Adriatic region, Croatia. — *Geoarchaeology: An International Journal* **21**, 427–458.
- MANGE, M. A. & BEZECZKY, T. 2007: The Provenance of Paste and Temper in Roman Amphorae from the Istrian Peninsula, Croatia. — In: MANGE, M. A. & WRIGHT, D. T. (eds): Heavy Minerals In Use. *Developments in Sedimentology* **58**, 1007–1033.
- MANGE, M. A., DEWEY, J. F. & FLOYD, J. D. 2005: The origin, evolution and provenance of the northern, Ordovician, belts of the Southern Uplands Terrane, Scotland: a heavy mineral perspective. — *Proceedings of the Geologists' Association, London* **116**, pp. 251–280.
- MANGE, M. A., DEWEY, J. F. & WRIGHT, D. T. 2003: Heavy minerals solve structural and stratigraphic problems in Ordovician strata of the Western Irish Caledonides. — *Geological Magazine* **140**, pp. 25–30.
- MANGE, M. A. & MAURER, H. F. W. 1991: *Schwerminerale in Farbe*. — Enke, Stuttgart; 148 p.
- MANGE, M. A. & MAURER, H. F. W. 1992: *Heavy Minerals in Colour*. — Chapman and Hall, London, 147 p.
- MANGE, M. A. & MORTON, A. C. 2007: Geochemistry of Heavy Minerals. — In: MANGE, M. A. & WRIGHT, D. T. (eds): *Developments in Sedimentology* **58**, 345–391.
- MANGE, M. A. & OTVOS, E. G. 2005: Gulf Coastal Plain Evolution in West Louisiana—Heavy Mineral Provenance and Pleistocene Alluvial Chronology. — In: FANNING, M., MAHONEY, B., LINK, P. K. (eds): Interdisciplinary and isotopic studies of sediment provenance. *Sedimentary Geology* **182**, 29–57.
- MANGE, M. A., TURNER, P., INCE, D. M., PUGH, J. M. & WRIGHT, D. T. 1999: A new perspective on the zonation and correlation of barren strata: an integrated heavy mineral and palaeomagnetic study of the Sherwood Sandstone Group, East Irish Sea Basin and surrounding areas. — *Journal of Petroleum Geology* **22**, 325–348.
- MANGE, M. A., TURNER, P., INCE, D. M. & WRIGHT, D. T. 2007: An integrated heavy mineral and palaeomagnetic study of the Triassic Sherwood Sandstone Group, East Irish Sea Basin and surrounding areas. — In: MANGE, M. A., WRIGHT, D. T. (eds): Heavy Minerals in Use, *Developments in Sedimentology* **58**, 1073–1097.
- MANGE, M. A. & WRIGHT, D. T. 2007: Concluding Remarks.—In: MANGE, M. A. & WRIGHT, D. T. (eds): Heavy Minerals in Use, *Developments in Sedimentology* **58**, p. 1269.
- MANGE, M. A. & WRIGHT, D. T. (eds) 2007: Heavy Minerals in Use. *Developments in Sedimentology* **58**, Elsevier, Amsterdam, 1328 p.
- MANGE, M. A. & WRIGHT, D. T. 2007: High-Resolution Heavy Mineral Analysis (HRHMA). — In: MANGE, M. A., WRIGHT, D. T. (eds): Heavy Minerals In Use. *Developments in Sedimentology* **58**, 433–436.
- MANGE, M. A. & WRIGHT, D. T. 2007: Introduction and Overview. — In: MANGE, M. A., WRIGHT, D. T. (eds): Heavy Minerals in Use. *Developments in Sedimentology* **58**, pp. xxvii–xliv.
- MANGE, M. A. & WRIGHT, D. T. 2007. Preface. — In: MANGE, M. A., WRIGHT, D. T. (eds): Heavy Minerals in Use. *Developments in Sedimentology* **58**, pp. xxi–xxiii.

- MANGE-RAJETZKY, M. A. 1978: The mineralogy and petrology of the Quaternary sediments of the Southern Turkish Coast between Karatas and Antalya. — *Kézirat*, Diploma of membership of the Imperial College, London. (Magyar Állami Földtani Intézet Könyvtára), 184 p.
- MANGE-RAJETZKY, M. A. 1981: Detrital blue sodic amphibole in recent sediments, southern coast, Turkey. — *Journal of the Geological Society of London* **138**, 83–92.
- MANGE-RAJETZKY, M. A. 1983: Sediment dispersal from source to shelf on an active continental margin, S. Turkey. — *Marine Geology* **52**, 1–26.
- MANGE-RAJETZKY, M. 1989: The use of heavy mineral analyses in assisting zonation, correlation and provenance studies of clastic reservoirs. — *Marine and Petroleum Geology* **6**, 378–379.
- MANGE-RAJETZKY, M. A. 1995: Subdivision and correlation of monotonous sandstone sequences using high resolution heavy mineral analysis, a case study: the Triassic of the Central Graben. — In: DUNAY, R. E., HAILWOOD, E. A. (eds): Non-Biostratigraphical Methods of Dating and Correlation, *Geological Society of London Special Publication* **89**, 23–30.
- MANGE-RAJETZKY, M. 2003: Heavy minerals revisited; a brief review. — *A Magyar Állami Földtani Intézet Évi Jelentése 2002-ről*, pp. 257–270.
- MANGE-RAJETZKY, M. A. & OBERHÄNSLI, R. 1982: Detrital lawsonite and blue sodic amphibole in the Molasse of Savoy, France and their significance in assessing alpine evolution. — *Schweizerische Mineralogische und Petrographische Mitteilungen* **62**, 415–436.
- MANGE-RAJETZKY, M. A. & OBERHÄNSLI, R. 1986: Detrital pumpellyite in the peri-Alpine molasse. — *Journal of Sedimentary Research* **56/1**, 112–122.
- PRESTON, J., HARTLEY, A., HOLE, M., BUCK, S., BOND, J., MANGE, M. & STILL, J. 1998: Integrated whole-rock trace element geochemistry and heavy mineral studies: aids to correlation of continental red-bed reservoirs in the Beryl Field, UK North Sea. — *Petroleum Geoscience* **4**, 7–16.
- PRESTON, J., HARTLEY, A., MANGE-RAJETZKY, M., HOLE, M., MAY, G., BUCK, S. & VAUGHAN, L. 2002: The provenance of Triassic continental sandstones from the Beryl Field, northern North Sea: mineralogical, geochemical, and sedimentological constraints. — *Journal of Sedimentary Research* **72**, 18–29.
- RADIES, D., PREUSSER, F., MATTER, A. & MANGE, M. 2004: Eustatic and climatic controls on the development of the Wahiba Sand Sea, Sultanate of Oman. — *Sedimentology* **51**, 1–27.
- RAJETZKY M. 1975: Alföldi pliocénvégi-pleisztocén üledékciklusok üledékföldtani és paleohidrográfiai értékelése. — *Kézirat*, Egyetemi doktori értekezés. Eötvös Loránd Tudományegyetem (Budapest), ELTE TTK Kari Könyvtár.
- RYAN, P. D., MANGE, M. A. & DEWEY, J. F. 2007: Statistical Analysis of High-Resolution Heavy Mineral Stratigraphic Data from the Ordovician of Western Ireland and its Tectonic Consequences. — In: MANGE, M. A. & WRIGHT, D. T. (eds): Heavy Minerals in Use. *Developments in Sedimentology Series* **58**, 465–489.

Dr. Elek Izabella

Aranydiplomás geológus

(1933. március 29., Rákospalota, 2011. szeptember 27., Budapest)

Hosszantartó, súlyos, türelemmel viselt betegség után 2011. szept. 27-én elhunyt Dr. ELEK Izabella geológus. Egyetemi tanulmányait 1951 és 1955 között végezte az ELTE TTK földrajz–földtan szakán, ahol középiskolai tanári oklevelet szerzett. 1955-től 1960-ig Dunaújvárosban, majd Rákospalotán általános gimnáziumban tanított. 1960–62 között a Dunántúli, majd 1962-től 1975-ig az Észak-magyarországi Földtani Kutató és Fúró Vállalatnál dolgozott, geológusként. 1965-ben kiegészítő geológus diplomát szerzett. 1964-től laborvezető beosztást kapott. Alapvetően kőzettani és szénkőzettani vizsgálatokat végzett és ilyen kutatási jelentéseket készített a szénkutatáshoz kapcsolódva. A Laboratóriumban ezen kívül építkezések műszaki terveihez kavics- és kőzetvizsgálatokat, valamint vízkutatáshoz kapcsolódva a lebegtetett szilárd anyagok vizsgálatát is elvégezték. Így sokoldalú alkalmazott földtani gyakorlatot szerzett.

E témakörökben a Magyarhoni Földtani Társulat Észak-magyarországi Szakosztályában számos előadást tartott. Tudományos munkáival pályázatokon előkelő helyezéseket ért el.

Ezen kívül részt vett a Magyar Hidrológiai Társulat és a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társaság munkájában is (utóbbinak helyi kőzettani munkacsoportjának vezetője volt). A Miskolci Műszaki Egyetem geológus mérnök oktatását kőzetan gyakorlatok tartásával támogatta. 1976-ban meghívást kapott a Magyar Állami Földtani Intézetbe, ahol 1989-ig, nyugdíjba vonulásáig dolgozott csoportvezető beosztásban. 1977-ben a lignitek keletkezésének ősföldrajzi vonatkozásairól készített disszertációval az ELTE TTK-n egyetemi doktori címet szerzett.

A MÁFI-ban a mikroszkópos szénkőzettani vizsgálatok fejlesztésében különösen fontos szerepe volt. A Központi Földtani Hivatal 1987-ben az Ajka–II. szénkutatásban elért eredményeiért kiváló dolgozó oklevéllel tüntette ki.

Nyugdíjasként a MÁFI-ban és az MTA Geokémiai Kutató Laboratóriumban fiatal kutatók betanításával és szakértőként tevékenykedett. Az MTA Szerves Geokémiai Tudományos Albizottságának aktív tagja volt és ott is több alkalommal bemutatta a szénkőzetek szövetei vizsgálatában szerzett kiemelkedő ismereteit.

Elek Izabella a vázolt sokirányú szakmai munkáját mély hivatástudattal végezte, ami segített legyőzni egész életén át tartó mozgásszervi hiányosságát. Végtelenül türelmes, segítőkész és derűs természete elnyerte a környezetében élők és a tágabb szakmai közösség megbecsülését és rokonszenvét. Élete példamutató mindnyájunknak!

PÓKA Teréz